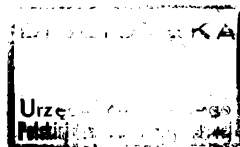

16 stycznia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E0516 35/00

Nr 2767.

Kl. 68 a 87.

Ferropol Tow. z o. p.
(Poznań, Polska).

Zabezpieczona zasuwka do drzwi.

Zgłoszono 20 września 1921 r.

Udzielono 5 września 1925 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy zasuwki do drzwi otwieranej od zewnątrz specjalnym kluczem. Dotychczas wykonywano zasuwki w ten sposób, że z ich pomocą można było zamykać drzwi tylko od wewnątrz, t. j. z mieszkania, podczas gdy nowe zamki bezpieczeństwa muszą być osadzone w specjalnie zrobionym dla nich wydrążeniu drzwi; zasuwę wykonaną w myśl wynalazku można przymocować do każdych drzwi na ich powierzchni. Dostatecznym będzie tylko zrobienie w drzwiach małego otworu nawylot, służącego do umieszczenia rurki, w którą wkłada się od zewnątrz klucz.

Istota wynalazku polega na tem, że posiadający w odpowiednim miejscu zęby, rygiel zasuwki przesuwany jest zapomocą koła zębatego, osadzonego na sworzniu, lecz mogącego się obracać wraz z tym

sworzniem dopiero wtedy, gdy przez wtłoczenie sworznia wewnątrz zasuwki zapomocą specjalnego klucza zostaną usunięte zapory, uniemożliwiające taki obrót.

Niniejszy wynalazek przedstawiony jest na załączonym rysunku.

Fig. 1 przedstawia widok zasuwki z boku,

fig. 2 — widok z góry,

fig. 3 — przekrój podłużny według linii A—A fig. 2,

fig. 4 przedstawia przekrój poprzeczny według linii B—B fig. 2, przedstawiający część zasuwki w położeniu przygotowanym do wysunięcia rygla.

Fig. 5 przedstawia widok klucza z boku.

W dolnej krawędzi rygla *a*, mającego na końcu gałkę *b*, są nacięte zęby w ilości kilkunastu. Rygiel ten ślizga się w prowadnicach *c*, *c*. Zęby jego zazębiają się z

kołem zębatem d , którego piasta e obraca się w rurce f . W otworze środkowym piasty koła d osadzony jest sworzeń g . Na jednym końcu tego sworznia, zachodzącym w rurkę f , są umieszczone prostopadle do jego osi dwa krótkie trzpienie h, j , z których górny h może się poruszać w podłużnych żłobkach $1, 1$, wyciętych w piaście e , na drugim zaś końcu sworznia jest osadzona gałka k , przymocowana do niego zatyczką l . Na połowie mniej więcej długości sworznia g jest osadzony krążek m , połączony ze sworzniem w sposób nierozdzielny, na dolnej stronie krążka niedaleko obwodu są osadzone krótkie trzpienie n, n , na górnej zaś stronie — trzpienie c, c . Sprężyna g wypiera sworzeń stale ku wylotowi rurki f ; jeden koniec tej sprężyny opiera się o krążek m , a drugi o ściankę wewnętrzną wydrążenia w pokrywie r , przymocowanej do oprawy zasuwki s zapomocą śrub t, t .

W piaście e są wykonane jeszcze dwie podłużne szczeliny $2, 2$, obrócone o 90° w stosunku do żłobków $1, 1$.

Do oprawy zasuwki s przymocowana jest izolowana metalowa blaszka, jeden koniec której dotyka stopy gałki k po jej podniesieniu, drugi zaś koniec jest połączony z drutem w , prowadzącym do dzwonka elektrycznego lub lampy elektrycznej.

Działanie zasuwki jest następujące:

Gdy zasuwka jest zamknięta, dolne trzpienie n, n , krążka m tkwią, na skutek nacisku sprężyny na krążek w otworach zrobionych w oprawie s , przez co jest niemożliwym przesunąć rygiel a .

Po włożeniu klucza w rurkę f jego wykroje $3, 3$ obejmują dolny trzpień j sworznia g , zaś zęby $4, 4$ klucza wchodzi w szczeliny $2, 2$ piasty e . Naciskając kluczem na sworzeń, można go przesunąć do wewnątrz na odległość, zależną od długości zębów $4, 4$ klucza i szczeliny $2, 2$ piasty e . Wielkość przesunięcia sworznia g , jest tak ustalona, aby dolne trzpienie n, n krążka m wyszły z otworów w oprawie s . Obracając

teraz klucz w jedną lub drugą stronę, można wysunąć lub zasunąć rygiel a ; dolne trzpienie n, n krążka m będą się ślizgać podczas obrotu krążka po powierzchni oprawy s .

Ażeby otworzyć zasuwkę od wewnątrz, należy pociągnąć ku sobie gałkę k , i włożyć pod jej stopę odpowiednio ukształtowane ucho klucza, grubość którego jest nieco większą niż długość trzpieni n, n krążka m . Wtedy można puścić gałkę k i przesunąć rygiel a zapomocą gałki b .

Jeżeli ktokolwiek niepowołany włoży w rurkę f od zewnątrz jakiś inny klucz lub jakieś narzędzie, to wciśnie sworzeń g albo za mało, wtedy dolne czopy n, n nie wyjdą całkowicie z swych otworów, albo za daleko i wtedy górne czopy o, o wejdą w otwory, zrobione w wewnętrznej ścianie walcowej pokrywy r , i tem samem uniemożliwią obrót sworznia g , a więc i otwarcie zasuwki. W tym drugim wypadku stopa gałki k zetknie się z blaszką u i zamknie obwód prądu, przechodzącego przez dzwonek lub lampę elektryczną, dając w ten sposób sygnał ostrzegawczy.

Należy jeszcze nadmienić, że rurka f może być zakończona dokładnie w płaszczyźnie zewnętrznej drzwi i zakręcona korkiem nagwintowanym z. Powierzchnia czołowa tego korka jest tak odszlifowana, że stanowi jedną płaszczyznę z również odszlifowanymi końcami rury. Na niej są umieszczone dwa otwory, w które się wsadza, w celu wykręcenia korka, specjalnie do tego celu wypilowane końce zębów $4, 4$ klucza. Wskutek podobnego urządzenia otwór do wkładania klucza jest prawie niewidocznym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zabezpieczona zasuwka do drzwi, znamienna tem, że w piaście (e) koła zębatego (d), służącego do przesuwania rygla (a), wykonane są dwie pary podłużnych

żłobków (1, 1, 2, 2), w pierwsze z których (1, 1) wchodzi końce trzpienia (h) przechodzącego nawylot wpoprzek sworznia (g), który po odpowiednim przesunięciu go zapomocą odpowiedniego klucza do wewnątrz w kierunku osi, może się wraz z kołem zębatem (d) obracać na skutek obrotu klucza.

2. Zabezpieczona zasuwka według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że sworzeń (g) jest nierozzerwalnie połączony z krążkiem (m) na dolnej stronie którego niedaleko obwodu są osadzone krótkie czopy (n, n), tkwiące przy zamkniętej zasuwie w otworach, poczynionych w oprawie (s), na górnej zaś jego stronie są osadzone krótkie trzpienie (o, o), wchodzące w razie niepo-

wołanych usiłowań otwarcia zasuwki, w odpowiednie otwory, wykonane w wewnętrznej ścianie walcowej pokrywy (x).

3. Zabezpieczona zasuwka, znamienna tem, że klucz, służący do jej otwierania, wykonany jest z rurki, zakończonej dwoma wykrojami (3, 3) i dwoma zębami (4, 4), długość których jest tak dostosowana, że po wsunięciu klucza do rury (f) można przesunąć sworzeń (g) o tyle, że dolne trzpienie (n, n) krążka (m) wyjdą z otworów w oprawie (s), lecz górne trzpienie (o, o) nie wejdą jeszcze w odpowiednie otwory pokrywy.

Ferropol Tow. z o. p.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

